

Сиротюк Оксана Станіславівна,
старший майстер закладу професійної (професійно-технічної) освіти
«Подільський професійний коледж»

НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПЕДАГОГА

Сьогодні суспільство прагне до активнішої реалізації компетентнісної освітньої парадигми. Тому одним із пріоритетних завдань сучасної освіти вважається вдосконалення стану розвитку навчально-методичної компетентності педагогічних працівників закладів професійної (професійно-технічної) освіти. Вагомого значення набуває потреба вивчення й аналізу сучасного стану розвитку методичної компетентності викладачів загальнотехнічних і спеціальних дисциплін та майстрів виробничого навчання, оскільки тенденція розвитку методичної компетентності, прагнення до інновацій у рамках викладання навчальних предметів (професій) явно потребує оновлення.

Відповідно до статті «Про наукову і науково-технічну діяльність» Закону України «Про вищу освіту» (№848-УІІ від 26.11.2015 р.), у структуру компетенцій педагогічних працівників професійної школи входять навчальна, організаційна, навчально-методична, наукова, виховна види діяльності.

Сутність навчально-методичної діяльності полягає в

- опануванні наявних у науці знань, формуванні вмій, навичок і концепцій,
- дослідженні практики викладання досвідчених колег та визнаних у світовій педагогічній науці професіоналів.

При визначенні такої інтегрованої якості педагога як професіоналізм широкого вжитку набув термін «компетентність». У Міжнародному стандарті якості, прийнятому в Україні як державний (ДСТУ ISO 2000-2001), компетентність визначається як «наявність належної освіти, професійної підготовки, кваліфікації та досвіду».

Професійно-педагогічна компетентність розглядається як «здатність педагогічних працівників «перетворювати процес навчання професії на засіб формування особистості учнів» і відображає можливості педагога професійного навчального закладу до оперативного, самостійного та ефективного вирішення актуальних педагогічних проблем.

Компетентність – це універсальне поєднання умінь, знань, навичок, способів мислення, ціннісних орієнтирів та ідейних переконань, які дозволяють впевнено й успішно виходити із різноманітних ситуацій життєдіяльності.

Відповідно до основних понять і визначень оновленої Національної Рамки Кваліфікацій, прийнятої Урядом України (Постанова №519 від 25.06.2020р.), інтегральна компетентність фахівця визначається як узагальнений опис кваліфікаційного рівня, який виражає основні компетентнісні характеристики рівня щодо навчання та/або професійної діяльності.

Професійна компетентність майстра в/н визначається через її основні показники: підготовленість до навчально-виробничої та науково-методичної діяльності, особиста педагогічна майстерність, інноваційність мислення, професійні прогностичні уміння. Професійна компетентність майстра в/н складається із науково-професійної, методичної, соціально-психологічної, диференціально-психологічної, рефлексивної, наддисциплінарної («ключової», «базової») компетентностей.

На основі аналізу науково-педагогічної літератури складову професійної компетентності педагога - методичну компетентність - визначено як:

- володіння різними методами навчання, знання дидактичних методів, прийомів та вміння застосовувати їх у процесі навчання, знання психологічних механізмів засвоєння знань і умінь;

– інтегровану сукупність знань, умінь, навичок, компетенцій педагога, що актуалізується в процесі його професійної діяльності, у межах якої проявляється система методичних знань, умінь, навичок, здібностей і особистих вольових якостей;

– багатокomпонентну систему, яка включає практичний досвід у галузі методики, готовність та спроможність ефективно розв'язувати стандартні та проблемні задачі, здатність до творчої самореалізації і постійного самовдосконалення;

– властивість особистості педагога, яка ґрунтується на теоретичній і практичній готовності до проведення занять за різними навчальними комплектами, що виявляється у сформованості системи дидактико-методичних знань і умінь з окремих розділів тем курсу, окремих етапів навчання і досвіду їх застосування;

– засвоєння педагогом нових методичних і педагогічних ідей, освітніх підходів (компетентнісного, особистісно зорієнтованого, діяльнісного) і технологій (активних, інтерактивних, розвивальних та ін.);

– володіння інноваційними формами, методами і способами організації освітнього процесу.

Методична компетентність педагога є багаторівневою та багатоаспектною і повинна мати наступні складові:

– концептуальну – знання теоретичних основ професійної діяльності;

– інструментальну – володіння базовими професійними вміннями;

– технологічну – володіння інноваційними технологіями навчання;

– інформаційну – володіння сучасними засобами інформатизації навчального процесу;

– адаптивну – вміння передбачати зміни в освітньому середовищі та бути до них готовими.

Отже, навчально-методична компетентність – це система методичних знань, умінь, навичок, компетенцій педагога, пов'язана з методикою викладання конкретної навчальної дисципліни; достатній рівень оволодіння конкретними прийомами, способами, технікою та засобами педагогічної діяльності, що залежить від включення здобувачів освіти у різноманітні види пізнавальної діяльності та розбудови колективу навчальної групи.

Навчально-методична компетентність – одна з тих компетентностей, які рекомендовані європейськими конвенціями, оскільки передбачає самостійність і відповідальність. Стадія фахового методичного розвитку педагогічних працівників ЗП(ПТ)О завбачає здатність обирати ними технології та методики провадження освітньої діяльності на основі власного досвіду. Разом із тим сучасна методика диктує педагогічні умови, де педагог виступає в ролі фасилітатора (консультанта), котрий уміє розв'язувати професійні завдання, що регулюються його власною діяльністю. Водночас під час автономного вибору методик важливо пам'ятати й про фахові вимоги до викладання навчальних дисциплін професійного спрямування.

На засадах розвитку навчально-методичної компетентності педагога відбувається його зорієнтованість на створення власних методик, налаштованість на оптимізацію методичних проєктів, експериментальних досліджень, сучасних освітніх технологій і методик викладання загальнотехнічних і спеціальних дисциплін, отримання нових результатів у навчально-організаційній та методичній діяльності.

Список використаної літератури

1. Вітченко А. О., Вітченко А. Ю. Компетентнісний підхід у сучасній вищій освіті: освітня інновація чи реформаторський симулякр доби постмодерну? Вища школа. 2019. № 4 (177). С. 52-66.

2. Енциклопедія освіти / АПНУ; гол. ред. В.Г. Кремень. К.: Юрінком Інтер, 2008. 1040 с.

3. Каплуновський Р. Оптимізація педагогічного процесу. Освіта. Технікуми. Коледжі. 2005. №1 (11). С. 14-15.

4. Ліктей Л. М. Сучасний стан розвитку методичної компетентності викладачів гуманітарних дисциплін педагогічних коледжів. Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах. № 68, Т. 1. 2020 р. С. 82-85.

5. Лузан П. Г., Кравець Ю. І., Пятничук Т. В. Формування змісту професійного навчання кваліфікованих робітників з інтегрованих професій: методичний посібник. К.: Інститут ПТО НАН України, 2012. 136с.